

maa det ses, at Bidraget maatte ned sættes med nogle hundrede tusinde Kr., og jeg maa i saa Henseende sige, at i det væsentlige har Lovforslaget truffet Udvalgets Tanke, skønt ikke fuldstændig. Hvad der fordyrer dette Anlæg, er selvfølgelig Broen, som jo kommer til at medtage mellem en Tredjedel og en Fjerdedel af den Kapital, som skal anvendes til hele Anlægget, men til et saadant Broanlæg maa det, som den foregaaende ærede Taler ogsaa fremhævede, anses for ret og billigt, at Staten yder et særdeles væsentligt Bidrag, da det gælder om at knytte en af vore mindre større Øer eller en af vore største Smaøer — hvad man nu vil kalde den — til den Hovedø, som den ligger nærmest. Møen er jo en Ø, som alene udgør en Valgkreds, en Ø, som nærmest kan sammenstilles med Mors, for hvis Forbindelse med det øvrige Jylland der er anvendt meget bethdelige Beløb, og der vil vistnok ikke fra nogen Side, hverken fra Regeringens eller fra Landstingets, blive rejst nogen Indvending mod at anvende et forholdsvis stort Bidrag til et saadant Baneanlæg, som kan tilvejebringe en fast Forbindelse mellem Møen og Sjælland. Den Vinter, som nu er gaaet — hvis det kan antages, at den er forbi, hvad den maaske ikke er — men altsaa den Vinter, vi nu leve i, har vist sig meget ugunstig for Forbindelsen mellem Smaøerne og Sjælland, og særlig har Møen, som bekendt, i lang Tid været fuldstændig affaaet fra Forbindelsen med Sjælland, og jeg tror ikke, det vilde være lykkelig at have opretholdt Forbindelsen ved Hjælp af de to Brohoveder, som vare foreslaaede i forrige Samling. Jeg tror, at det eneste, som under saadanne Svintre, som den vi have haft og endnu have i Mar, gør det muligt at tilvejebringe en sikker Forbindelse mellem Møen og Sjælland, er et fast Broanlæg. Jeg antager derfor, at netop en Vinter, som den vi nu have, maa i højere Grad end det tidligere har været Tilfældet, gøre det indlysende for enhver, hvor ønskeligt, for ikke at sige nødvendigt, det er, at en saadan Forbindelse bliver tilvejebragt, og naar en saadan Forbindelse bliver tilvejebragt, kan jeg ikke andet end give det ærede Medlem fra Møen (Bojsen) fuldkommen Ret i, at dermed følger ganske naturligt, næsten nødvendigt, et Baneanlæg til begge Sider, medens der, naar der kun bliver anlagt Brohoveder, kun kan være Tale om en Forbindelse nord fra til Kallehave, idet det jo saa vil være temmelig meningsløst at bygge en Jærnbane paa Møen, der vil komme til paa en Maade at svæve i Luften. Naar den ærede sidste

Taler gjorde den Bemærkning til § 1, at Jærnbanerne nu vare blevne betegne paa en anden Maade, idet Banen fra Fakse til Møens Klint var stillet i Spidsen, og Stykket fra Ellebrudgaard over Bordingborg til Masned Sund var stillet i anden Række, til lægger jeg det ikke nogen Vægt; thi naar Banerne blive byggede, beror det ikke paa, hvilken af dem der staar som Nr. 1 i Loven, men paa den fremtidige Driftsbestyrelse, hvilken af Banerne denne vil tillægge Hovedvægten. Jeg antager i øvrigt, at naar begge Baner ere byggede, ville de, der have Øyst til at køre paa den ene Bane, saa Beslighed til at tilfredsstille deres Øyst i saa Henseende, og de, der ville foretrække at køre paa den anden Bane, ikke være affaarne derfra; det vil ikke have nogen som helst Betydning, om man sætter dette paa den ene eller den anden Maade. Naar der nu i § 3 er sat en bestemt Sum af 4,140,000 Kr. som den Aktiekapital, der maa prioriteres forud for Bidragene fra Kommunerne, har Lovforslaget jo i saa Henseende fulgt den Henstilling, der blev gjort i Betænkningen i Fjor. Jeg vil imidlertid give det ærede Medlem fra Møen Ret i, at det maaske vil være rettere at sige, at Aktiekapitalen ikke maa overskride dette Beløb, saa at dette udtrykkeligt bliver betegnet som Maksimum, end netop fastsætte dette Beløb for den, thi det er jo ikke udtrykkelig til et bestemt Selskab, der ved denne Lov gives en Koncession, men den bemyndiger Indrengsministeren til ganske i Almindelighed at give en saadan Koncession. Smidlertid betragter jeg disse Indvendinger og Bemærkninger som kun havende formel Betydning, thi det vil vistnok ikke let efter den Historie, som Sagen jo har, kunne forventes, at der vil fremkomme et andet Tilbud, eller at det bliver muligt at opnaa Tilbud fra nogen, som vil bygge Banerne paa andre Betingelser end dem, som her ere foreslaaede, i alt Fald ikke i den nærmeste Fremtid. Og da jeg deler det ærede Medlems Ønske om, at denne Bane, der som det lykkes at saa Lovforslaget gennem Rigsdagen og stadsfættet af Regeringen, hurtigt mulig kommer i Gang, saa betragter jeg det som en given Sag, at man i Virkeligheden ved at vedtage dette Lovforslag har i Tankerne eller i alt Fald for Øje det Tilbud, paa Grundlag af hvilket Forhandlingerne ere blevne førte, og paa Grundlag af hvilket Forslaget i Fjor og ogsaa Forslaget i Mar er bygget. Hvad dette Tilbud angaar, maa det være mig tilladt at gøre den Bemærkning, at, naar der i dette er Tale om Anlægget af disse Baner, antager jeg det for en